

Հորհուհակ (Յօհաննէս խոսրովէն աւագ
քահանայն . և մէք 'ի լուսնն իրաւացի
հետաքրքրութեան մեր ուսումնասէր
ընթերցողաց արժան կ'վարկանիմք զայն
տպել 'ի ստորև յարակցելով թէ՛ այս
պիսի ուրախառիթ անցքերը ուրա
խութեան արտասուք պէտք է քամեն
ազգասիրաց աչքերէն . և ամենքնիս

միաբերան պէտք է բարեմաղթենք որ
անոր բարեկարգութիւնը յարատե լի
նի . նախանձու և հակառակուէ դա
ժան հողմերը չթեքեն չճուեն այն նո
րատունկ ուսումնակաթ ծառին ճիւղե
րը . և անժամանակ չթօթափեն չցրուեն
նորա կիսեփ և դեռածիլ պտուղներն
ու տերևները . ճառը հետևեալն է .

Յօրհէւէ ի խոսրովէն . Աւագ Կահանայն յոսր Բոյճակ Մաղրովն Վրժօօնն ի 26 Նոյեմբերի 1868 թի .

Մտուած որդին եկեալ՝ փառօք հայրական ,
Ոսկէ ուռամբ իջեալ՝ դաշտն Մարատեան ,
Լուսազարդեաց լճոուն՝ որ 'ի Հայաստան ,
Մը 'ի լուսաւորել զորդիս (Յաբեթեան .

Մըդ ո՛վ ժողովուրդք՝ ժողովեցարուք ,
Բարեգործ լինելն , միշտ խորհեցարուք :

Յորդորանօք Վեորգ՝ կաթուղիկոսի ,
Ի քաղաքս և թէ գիւղս , վարժատունս կարգի .
Բոլոր Ուսաստանումն՝ ուր որ նա շրջի ,
Վարողէ հաստատէ՝ հիմքս վարժարանի :

Մըդ ո՛վ ժողովուրդք և այլն ,
Հարկաւոր է սովրելն՝ մայրական լեզու ,
Որոյ պտուղն քաղցր է՝ որպէս թէ մեղու .
Եջմիածնայ շնորհն՝ եթէ որ հեղու ,
Բանայցին մարդոցս միտք՝ և նորա լեզու :

Մըդ ո՛վ Հայ մանկուհք , որդիք հայկազուն ,
Ժողովելով մտէք՝ ուր կան վարժատուն :

Մ. յօր մէք ժողովեալքս՝ 'ի մի միաբան ,
(Օրհնեմք զայս վարժատունս՝ ձայնիւ օրհնութեան .
Որ կառուցեալն է սա՝ 'ի սէր Հայ անուան ,
Իւր արդեամբ և ծախիւք՝ շինեաց լուսնալեան ,

Մըդ Վրիգորին՝ բարեգործողին ,
Տէր պահեսցէ յաջող՝ և որդի Վերովելին :

Մհա ստեմ՝ իշխանք՝ այս օրինակի ,
Մաջ տարէք ձեր գործս , որ է գովելի .
Մինչդեռ ժամանակս՝ ունէք 'ի ձեռի ,
Լսեցէք դուք խրատս՝ ծեր խոսրովեանի :
Մըդ ո՛վ ժողովուրդք և այլն :